

Ước Chi Về Được Bây Giờ Nhỉ Đà Lạt Mình Mưa Tháng Sáu Buồn

Nhớ, nghĩa là sao? Có phải buồn?
Mà buồn sao nghĩ tới ai luôn?
Má ai hồng vậy như hoa sớm
Hai cánh tay tròn thấy muốn hôn!

Ờ nhỉ nhớ ai từ mái tóc
Nắng vàng chải mượt gió đong đưa
Mà xa không được bờ vai ấy
Mà giấu nụ cười như ước mơ...

Có lần tôi mở pho từ điển
Xem Nhớ là sao có lạ kỳ?
Chỉ thấy nghĩa là ta-cảm-biết
Bỗng-dưng-thăm-nhắc-thấy-đê-mê...

Ồ ra một chữ thành câu giải
Chẳng thấy có gì trong sáng hơn!
Cái dạ tối tăm mình nhớ quá
Tóc ai thơm ngát buổi hoàng hôn...

Này o Tôn Nữ trong Thành Nội
Ai khiến xui o mặc áo dài?
Cho nhớ trăm năm cờ Thủ Ngữ
Vàng mơ trong nắng một chiều bay?

Hình như nhớ có vương trong gió
Rồi vấn vương lòng ta nhớ nhưng...
Không phải biển khơi mà thăm thẳm
Trường Sơn xanh biếc những ngàn thông...

*Ước chi về được bây giờ nhỉ
Đà Lạt mình mưa tháng Sáu buồn
Hoa ở Bích Câu đều nhỏ lệ
Nhớ nàng Tôn Nữ tóc như sương...*

Trần Vấn Lê